

свій імідж, постійно удосконалюючи його. Сприятливий образ-імідж має бути адекватним, пластичним, оригінальним і мати точну адресу.

Ребрендинг – це створення нового бренду на основі старого, його зміцнення і успішне донесення до всіх необхідних груп цільової аудиторії бренду. Корпоративний імідж – це імідж організації в цілому, що поєднує її престиж, репутацію, успіхи і стабільність.

Вдалим ребрендинг, як спосіб удосконалення корпоративного іміджу, дає можливість організації вийти на новий рівень розвитку, привернути увагу нових клієнтів і збільшити розташування (прихильність) існуючих. Але, як і будь-яке інше рішення в бізнесі, ребрендинг має бути стратегічно важливим, ефективним і своєчасним.

Список використаних джерел

1. Березин И. Пять ступеней от названия к бренду [Текст] / И. Березин // Практический маркетинг. – 2004. – №3 (85). – С.13–21.
2. Буланов А. Зачем нужны ребрендинги? [Текст] / А. Буланов // Индустрия рекламы. – 2007. – №7. – С.45–47.
3. Капитонов Э. А. Корпоративная культура: теория и практика [Текст] / Э. А. Капитонов, Г. П. Зинченко, А. Э. Капитонов. – М.: Альфа-Пресс, 2005. – 352 с.
4. Кубко В. П. Гендерні аспекти корпоративної культури організації [Текст] // Нова парадигма: [журнал наукових праць] / голов. ред. В. П. Бех.; Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова; творче об'єднання «Нова парадигма». – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – Вип.120. – С.19–26. – Режим доступу: <http://www.novaradigma.org.ua/>
5. Линник К. Реанимация бренда [Текст] / Реклама. Теория и практика. – 2007. – №6. – С.54–61.
6. Mashkovcev A. Plody rebrendinga [Текст] / А. Mashkovcev // Реклама. Теория и практика. – 2006. – №5. – С.21–27.
7. Овчинникова О. Г. Ребрендинг [Текст] / О. Г. Овчинникова. – М.: Альфа-Пресс, 2007. – 325 с.
8. Патуева В. В. Кампания ребрендинга как инструмент управления жизненным циклом бренда [Текст]: автореф. дис. ... канд. эконом. наук: 14.01.05, 14.03.03 / В. В. Патуева. – Волгоград, 2011. – 28 с.
9. Письменская Е. Б. Развитие бренда во времени. Проблемы ребрендинга [Текст] / Е. Б. Письменская // Маркетинговые исследования. – 2006. – №5. – С.34–38.
10. Шарков В. Ф. Магия бренда: Брендинг как маркетинговая коммуникация [Текст] / В. Ф. Шарков. – М.: Альфа-Пресс, 2006. – 268 с.
11. Шияновская В. Ребрендинг: с чем его едят [Текст] / В. Шияновская // Маркетинговые коммуникации. – 2008. – №5. – С.30–33.

References

1. Berezin I. Pjat' stupenej ot nazvanija k brendu [Tekst] / I. Berezin // Prakticheskij marketing. – 2004. – №3 (85). – S.13–21.
2. Bulanov A. Zachem nuzhny rebrendingi? [Tekst] / A. Bulanov // Industrija reklamy. – 2007. – №7. – S.45–47.
3. Kapitonov Je. A. Korporativnaja kul'tura: teorija i praktika [Tekst] / Je. A. Kapitonov, G. P. Zinchenko, A. Je. Kapitonov. – M.: Al'fa-Press, 2005. – 352 s.
4. Kubko V. P. Genderni aspekty korporativnoi kul'tury organizacij [Tekst] // Nova paradygma: [zhurnal naukovykh prac'] / golov. red. V. P. Beh.; Nac. ped. un-t imeni M. P. Dragomanova; tvorche ob'jednannja «Nova paradygma». – K.: Vyd-vo NPU imeni M. P. Dragomanova, 2014. – Vyp.120. – S.19–26. – Rezhym dostupu: <http://www.novaradigma.org.ua/>
5. Linnik K. Reanimacija brenda [Tekst] / Reklama. Teorija i praktika. – 2007. – №6. – S.54–61.
6. Mashkovcev A. Plody rebrendinga [Tekst] / A. Mashkovcev // Reklama. Teorija i praktika. – 2006. – №5. – S.21–27.
7. Ovchinnikova O. G. Rebrending [Tekst] / O. G. Ovchinnikova. – M.: Al'fa-Press, 2007. – 325 s.
8. Patueva V. V. Kampanija rebrendinga kak instrument upravlenija zhiznennym ciklom brenda [Tekst]: avto-ref. dis. ... kand. jekonom. nauk: 14.01.05, 14.03.03 / V. V. Patueva. – Volgograd, 2011. – 28 s.
9. Pis'menskaja E. B. Razvitie brenda vo vremeni. Problemy rebrendinga [Tekst] / E. B. Pis'menskaja // Marketingovye issledovanija. – 2006. – №5. – S.34–38.

10. Sharkov V. F. Magija brenda: Brending kak marketingovaja kommunikacija [Tekst] / V. F. Sharkov. – M.: Al'fa-Press, 2006. – 268 s.

11. Shijanovskaja V. Rebrending: s chem ego edjat [Tekst] / V. Shijanovskaja // Marketingovye kommunikacii. – 2008. – №5. – S.30–33.

Kubko V. P., candidate of philosophical sciences, associate Professor of the Department of documentation and information activities of the Odessa National Polytechnic University (Ukraine, Odessa), kubko_valentina@ukr.net

Diordiieva I. V., bachelor of the Department of documentation and information activities of the Odessa National Polytechnic University (Ukraine, Odessa), dior242008@yandex.ru

Improvement of corporate image of organization by means of branding

Branding is analysed as an instrument of improvement of corporate image. Pre-conditions of realization of branding are underlined and procedure of branding is examined.

Objective: Branding as one of instruments of perfection of corporate image of organization.

Conclusions: Branding, in fact, this creation of new brand on the basis of old, his strengthening and successful report to all necessary groups of target audience of brand. A corporate image is an image of organization on the whole, that unites her prestige, reputation, successes and stability. Successful, branding, as method of improvement of corporate image, gives an opportunity of organization to go out on the new level of development, attract attention new clients to increase of location (attachment) of existing. But, as well as any other decision in business, branding must be strategically important, effective and timely.

Keywords: brand, branding, corporate image.

Kubko V. P., кандидат философских наук, доцент кафедры документоведения и информационной деятельности гуманитарного факультета, Одесский национальный политехнический университет (Украина, Одесса), kubko_valentina@ukr.net

Diordiieva I. V., бакалавр кафедры документоведения и информационной деятельности гуманитарного факультета, Одесский национальный политехнический университет (Украина, Одесса), dior242008@yandex.ru

Усовершенствование корпоративного имиджа организации с помощью ребрендинга

Анализируется ребрендинг как инструмент усовершенствования корпоративного имиджа. Подчеркиваются предпосылки проведения ребрендинга и рассматривается процедура ребрендинга.

Цель исследования: ребрендинг как один из инструментов усовершенствования корпоративного имиджа организации.

Выводы: Ребрендинг, по сути, это создание нового бренда на основе старого, его укрепления и успешное донесение до всех необходимых групп целевой аудитории бренда. Корпоративный имидж – это имидж организации в целом, что объединяет ее престиж, репутацию, успехи и стабильность. Удачный ребрендинг, как способ усовершенствования корпоративного имиджа, дает возможность организации выйти на новый уровень развития, привлечь внимание новых клиентов и увеличить расположения (привязанность) существующих. Но, как и любое другое решение в бизнесе, ребрендинг должен быть стратегически важным, эффективным и своевременным.

Ключевые слова: бренд, ребрендинг, корпоративный имидж.

***

УДК 165.5:001.3:316.422.44:124.5:141.201.1

Лар'яновський І. С., старший викладач кафедри соціології, філософії і права, Одеська національна академія харчових технологій (Україна, Одеса), laryanovsky@ukr.net

АКСІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ НА ОСНОВІ ІНТЕГРАЛЬНОЇ КОНЦЕПЦІЇ ЦІННОСТІ

Розглянуто проблему комплексної аксіологічної оцінки цінностей постнекласичного науково-технічного знання. Запропоновано інтегральну концепцію цінності, у відповідності до якої цінність науково-технічного знання то є складноорганізований матеріально-ідеальний комплекс, здатний функціонувати в якості соціокультурного інваріанту та, тим самим, орієнтувати технологічний та соціальний розвиток у бік стрижневої магистралі універсальної еволюції. Комплексний аксіологічний аналіз науково-технічного

знання набуває сьогодні першочергового значення у зв'язку з конвергентними процесами, що стрімко розгортаються у наукоємких технологічних галузях, а також внаслідок потреби у гармонізації цінностей науково-технічного розвитку у контексті антикризових принципів стійкого розвитку.

Ключові слова: аксіологічний аналіз, інжиніринг, інтегральна концепція, постнекласична методологія, науково-технічне знання, соціокультурний інваріант, цінність.

Перехід до постнекласичної інженерно-технічної практики є корінною трансформацією принципів та цілей техніко-технологічної діяльності. У формі новітніх конвергентних технологій людство крокує до нового етапу свого розвитку, пов'язаного з наукоємким конструюванням та цілеспрямованим еволюційно-мутагенним стимулюванням надскладних людиномірних систем, що мають штучно-природну побудову. Принципова відмінність конвергентних технологій від усіх раніше створюваних людством – це безпосереднє проникнення техніко-технологічного процесу у матеріальний субстрат людського буття та інженерно-практичне маніпулювання цим субстратом на квантово-атомарному рівні [1; 2, с. 72–98; 3]. Та оскільки, сучасна інженерно-технічна діяльність розгортається в умовах системної цивілізаційної кризи, вона повинна мати за мету концептуальний синтез та практичне запровадження позаекономічних інноваційних цінностей глобального масштабу, тобто таких загальнозначущих цінностей, які здатні поставати у якості соціокультурного підґрунтя задля реалізації антикризової стратегії стійкого розвитку з ймовірним подальшим здобуттям людством ноосферогенетичної буттєвої перспективи.

З цього випливає необхідність позаекономічної (непрагматичної) оцінки науково-технічного знання з позиції з'ясування його соціокультурної місткості, еволюційно-мутагенного потенціалу та концептуальної адекватності щодо рецепції та технологічного упредметнення масштабних культурних цінностей.

Постнекласичне науково-технічне знання знаходить найбільш ефективне застосування при пошуковому створенні, оптимізованій експлуатації, інноваційній модернізації та екологічно безпечній утилізації складно-організованих соціотехнічних комплексів [14; 15; 16]. Оцінка їхньої загальної доцільності та економіко-екологічної ефективності обов'язково має бути усебічною, з акцентовано вираженою соціально-гуманітарною складовою. Це означає, що достовірне і релевантне проведення подібної експертної оцінки не є вже можливим без розширеного, інтегративного філософсько-аксіологічного аналізу постнекласичного науково-технічного знання. Тобто, конче потрібним у сучасних умовах глобального запровадження антикризового регулювання інженерно-технічної діяльності є такий аксіологічно акцентований експертний аналіз, який не обмежувався б лише визначенням і порівнянням економічних та екологічних параметрів знання, але був би комплексним і спрямовував експертів до багатогранного виявлення та філософської інтерпретації властивих цьому знанню ціннісно-оцінних вимірів [2, с. 48–71; 9, с. 31–55].

Традиційна експертна оцінка техніко-технологічних проєктів і програм, що призначені для забезпечення оптимально-дієвого функціонування складноорганізованих людиномірних комплексів, ґрунтується на аналізі властивих їм когнітивно-інформаційних, соціально-економічних та економіко-екологічних показників [10, с. 100–107; 11, с. 169–170, 270; 16]. Але сьогодні, як вже

вказалося, задля по-справжньому глибокої та всебічної соціально-гуманітарної експертизи цього вже аж ніяк не достатньо. Від вузько-прагматичних, цілком залежних від поточної соціально-економічної кон'юнктури та орієнтованих на найближчу історичну перспективу оцінок необхідно переходити до оцінок істотно більш містких – ціннісно-інтегративних, тобто таких, щоб вони були здатні багатогранно відображати соціокультурне значення оцінюваного знання [17, с. 132–134].

Мета статті – висвітлення філософсько-методологічних основ інтегрального аксіологічного аналізу постнекласичного науково-технічного знання.

Нестримність поширення конвергентних технологій та прогнозоване експоненціальне нарощування штучно-гібридного субстрату цивілізації, в якому мають зустрітися природний та штучний еволюційні потоки, вимагають філософсько-методологічної реінтерпретації змісту традиційної проблеми цінностей: замість пошуку загальнозначущого блага та трансцендентального морального імперативу доцільно перейти до постнекласичного філософського тлумачення, відповідно до якого проблема цінностей то є проблема визначення та інтерпретації еволюційно-позитивних соціокультурних інваріантів стійкого розвитку [3; 5, с. 102–103; 7; 8].

У зв'язку з тим, що постнекласична інженерно-технічна діяльність здатна у найближчій перспективі набути вирішального значення для формування глобальної антикризової стратегії стійкого розвитку, вона вже сьогодні конче потребує, позаекономічного, неупереджено-критичного та конструктивного соціогуманітарного експертного супроводу, в основу якого має бути покладений комплексний аксіологічний аналіз, що спирається на інтегральний підхід до розуміння цінностей науково-технічного знання.

Філософсько-аксіологічна інтегральна концепція цінності, що була розроблена автором статті [4, с. 69–73], відповідає означеній вимози та дозволяє ідентифікувати реальні цінності постнекласичного науково-технічного знання в їхній змістовній та формальній багатогранності.

Задля розширеного аксіологічного аналізу техніко-технологічної діяльності слід застосовувати комплексний критерій оцінки цінностей, адекватний багатовимірній специфіці постнекласичного знання та придатний для здійсненні наступних методологічних процедур: по-перше, ідентифікації та інтерпретації цінностей постнекласичного науково-технічного знання в їхній інтегративній цілісності та конкретній соціокультурній еволюційній спрямованості; по-друге, визначення, порівняння та ранжирування масштабу сукупного еволюційного потенціалу постнекласичного науково-технічного знання. Тим самим, призначення розширеного (непрагматичного) аксіологічного аналізу має полягати у визначенні загальної еволюційної спрямованості аналізованого постнекласичного науково-технічного знання та встановленні його сукупної соціокультурної місткості (глибини, багатовимірності, симетрії, інваріантності).

Відповідно до комплексного критерію справжнім ціннісно-творчим потенціалом володіє таке постнекласичне науково-технічне знання, яке здатне в умовах широкої варіативності соціально-економічних, культурно-антропологічних, морально-етичних, естетичних, психологічних та інших чинників, які впливають на зміст і характер його функціонування, гарантовано орієнтувати

науково–пізнавальну та інженерно–технічну людську активність у бік антикризового, коеволуційного, ноосферо–генетичного розвитку. Тобто, дійсно цінне постнекласичне науково–технічне знання відзначене тим, що воно у процесі свого соціокультурного функціонування відтворює, знов і знов, творчо–надлишкову змістовну місткість властивого йому не–об’єктивованого духовно–екзистенціального ядра, тим самим, повертаючи ірраціонально–хаотичному та банально–сплощеному перебігу повсякденної людської життєдіяльності інваріантну трансцендентальну вертикаль.

Комплексний критерій соціокультурної місткості постнекласичного науково–технічного знання дає можливість підходити до ідентифікації, інтерпретації та ранжирування цінностей сучасного знання в їхній змістовній багатомірності. Тобто, цінність постнекласичного знання є тим більшою (значущою), чим масштабнішим (глибшим) є репрезентований цим знанням соціокультурний інваріант та потужнішим є його еволюційно–мутагенний потенціал. Тим самим, критерій соціокультурної місткості орієнтує експертизу на встановлення сукупного позитивного еволюційного потенціалу оцінюваного знання, його здатності до акумуляції та соціокультурної репрезентації глибинних екзистенціальних інваріантів людського способу буття, пізнання та творчості, які в умовах широкої варіативності соціальних, політичних, економічних, культурних, психологічних та інших параметрів техніко–технологічної діяльності виявляють себе як інтегральні (базові) постнекласичні цінності [4, с. 69–73; 5, с. 102–106].

Розширений аксіологічний аналіз на основі інтегральної концепції цінності може розглядатися як узагальнений метод експертної діагностики тих позитивних соціокультурних мутацій, які у найближчій перспективі здатні викристалізуватися у нові постнекласичні цінності. Також аксіологічний аналіз може стати сполучною концептуальною ланкою у переході від еволюційної епістемології, тобто такої, що бачить у науково–пізнавальній діяльності специфічний спосіб постбіологічної адаптації homo sapiens, до футурістично–пошукової, еволюційно–конструктивної епістемології [12, с. 218–236]. Для останньої, мета людського пізнання та техніко–технологічного розвитку міститься у конструюванні принципово нових, надбіологічних, ноосферо–генетичних еволюційних інваріантів, завдяки яким онтологічний кордон між природною та штучно–гібридною еволюцією, між живим та неживим може бути нетривіально усунено [13, с. 29–35].

При проведенні інтегрального аксіологічного експертного аналізу слід, у першу чергу, виявляти пункти позитивної культуротворчої мутагенності оцінюваної постнекласичної діяльності та з’ясувати еволюційний характер і соціокультурний масштаб конкретних видів науково–технічних проєктів і програм. Результати аксіологічного аналізу доцільно використовувати для корегування та оптимізації техніко–технологічної політики, а також для ідентифікації та інтерпретації інноваційних цінностей нової історичної епохи, що створюються у процесі проєктування, експлуатації, модернізації та утилізації складних соціотехнічних комплексів. Ефективне вивчення подібних комплексів, означених тим, що їм притаманна атрибутивна властивість до еволюційного саморозвитку, не є вже можливим без

внесення в їхній структурний та функціональний склад суттєвих змін, характер яких корелятивний змісту певних інтегральних цінностей. У той же час, спричинені новітніми процесами постнекласичного пізнання структурні та функціональні зміни, стимулюють генезис інноваційних ціннісно–оцінних імпульсів, що спричиняють стрімкі зміни у ціннісно–смісловому універсумі людства. Таким чином, постнекласичні за своєю природою соціотехнічні комплекси, суб’єкти постнекласичного пізнання та культурні цінності приходять у тісну взаємодію, поєднуються прямими та зворотними зв’язками, внаслідок чого утворюються нелінійні еволюційні мережі. У такій надскладній багатофакторній постнекласичній ціннісно–оцінній різнобарвності особливого значення для аксіологічної експертизи техніко–технологічної діяльності набувають специфічні науково–пізнавальні та інженерно–технічні процеси підвищеної соціокультурної мутагенності, в яких віддалені до цих пір сфери знання зближуються та починають потужно вивільняти прихований у них соціально–позитивний еволюційний потенціал. Саме тут, на думку автора статті, слід очікувати появи масштабних, вселюдських культурних цінностей нової історичної епохи. І тому, одним з головних завдань інтегрального аксіологічного аналізу має стати своєчасне виявлення ціннісно–перспективних сфер конвергенції соціокультурних і технологічних інновацій з подальшим філософсько–методологічним забезпеченням їхньої гармонійно–збалансованої рецепції сучасним суспільством.

Інтегральна цінність постнекласичного науково–технічного знання має вивчатися як складносистемний комплекс, який об’єднує в єдине функціональне ціле матеріально–речовинні артефакти, трансцендентальні ціннісні об’єкти та суб’єктивно–ментальні ціннісні кореляти. Притім, об’єднує таким чином, що матеріально–ідеальна складносистемна функціональна цілісність набуває властивості стійкої соціально–онтологічної інваріантності, тобто вона є такою, що завдяки людським творчим зусиллям у змозі перманентно відтворювати свій глибинний, наповнений екзистенціальними смислами зміст, виводячи науково–пізнавальні та інженерно–технічні практики сучасної цивілізації на позитивну еволюційну траєкторію збалансованого розвитку.

Отже, постнекласичне знання, яке володіє дійсним ціннісним достоїнством, то є таке знання, що орієнтує цивілізацію у бік універсальної еволюційної траєкторії всесвітнього розвитку, тобто такої траєкторії, позитивний еволюційний рух по якій є сходженням людства по синергетичним «спалахам неймовірності» та утвердженням свого неповторно–унікального місця у буттєвій тотальності вселенської світобудови.

Висновки:

1. Загальна проблема аксіологічного аналізу постнекласичного науково–технічного знання то є проблема ідентифікації, визначення, порівняння та інтерпретації сукупного позитивного еволюційного потенціалу масштабних соціокультурних інваріантів людського способу буття, творчості та пізнання, що їх генерує сучасна пізнавальна та інженерна практика. Саме у таких інваріантах аксіологічні складові постнекласичного науково–технічного знання виявляють себе найзмістовніше та практично–дієво. Основна атрибутивна властивість подібних інваріантів – це здатність зберігати

незмінність свого глибинного екзистенціального змісту в умовах широкої варіативності різномірних по генезі та специфіці впливу на спосіб людського буття, творчості та пізнання об'єктивних і суб'єктивних чинників.

2. Дійсно цінне постнекласичне науково-технічне знання відзначене тим, що у процесі свого функціонування відтворює, знов і знов, творчо-надлишкову глибину властивого йому не-об'єктивованого екзистенціального ядра, тим самим, повертаючи ірраціонально-хаотичному та банально-сплощеному перебігу повсякденної людської життєдіяльності інваріантну, спрямовану у «метафізичну височінь» трансцендентальну вертикаль.

3. Ціннісно-значущим потенціалом володіє таке і лише таке науково-технічне знання, яке здатне в умовах широкої варіативності соціально-економічних, культурно-антропологічних, морально-етичних, естетичних, психологічних та інших чинників, що впливають на зміст і характер його функціонування, гарантовано орієнтувати техніко-технологічну людську діяльність у бік коєволюційного, гармонійно-збалансованого, ноосферо-генетичного розвитку.

4. Інтегральний аксіологічний аналіз має бути зорієнтований на комплексну оцінку конвергентних науково-технічних процесів та може розглядатися як узагальнений метод експертної діагностики тих позитивних соціокультурних мутацій, які у найближчій перспективі здатні викристалізуватися у нові постнекласичні цінності. Результати аксіологічного аналізу доцільно використовувати для оптимізованого управління техніко-технологічною діяльністю, а також для ідентифікації інноваційних цінностей нової епохи, що мають свої генетичні витоки у царині постнекласичного науково-технічного знання.

Список використаних джерел

1. Авдулов А. Н., Кулькин А. М. Парадигма современного научно-технического развития / А. Н. Авдулов, А. М. Кулькин. – М.: РАН ИНИОН, 2010. – 304 с.
2. Грунвальд А. Техника и общество: западноевропейский опыт исследования социальных последствий научно-технического развития / Армин Грунвальд; [пер. с нем.]. – М.: Логос, 2011. – 160 с.
3. Котенко В. П. История и философия технической реальности / В. П. Котенко. – М.: Академический проект, 2009. – 623 с.
4. Лар'яновський І. С. Інтегральна концепція цінності / І. С. Лар'яновський // Перспективи. – 2013. – №3. – С.69–73.
5. Лар'яновський І. С. Постнекласичне знання та проблема цінностей / І. С. Лар'яновський // Наукове пізнання: методологія та технологія. – 2013. – Вип.2. – С.102–106.
6. Лар'яновський І. С. Специфіка аксіологічного аналізу постнекласичного науково-технічного знання / І. С. Лар'яновський // Філософсько-гуманітарні читання. – Дніпропетровськ, 2015. – [Вип.2, 2015]. – С.246–250.
7. Мамчур Е. А. Образы науки в современной культуре / Е. А. Мамчур. – М.: «Канон+» РООИ «Реабилитация», 2008. – 400 с.
8. Маркова Л. А. Наука на грани с ненаукой / Л. А. Маркова. – М.: «Канон+» РООИ «Реабилитация», 2013. – 336 с.
9. Стасинопулос П. Проектирование систем как единого целого: Интегральный подход к проектированию для устойчивого развития / Питер Стасинопулос, Майкл Х. Смит, Карлсон Харгроувс, Черил Деша; [пер. с англ.]. – М.: Эксмо, 2012. – 288 с.
10. Татаринов Ю. Б. Проблемы оценки эффективности фундаментальных исследований: логико-методологические аспекты / Ю. Б. Татаринов. – М.: «Наука», 1986. – 230 с.
11. Томпсон М. Философия науки / Мел Томпсон; [пер. с англ.]. – М.: ФАИР-ПРЕСС, 2003. – 304 с.
12. Урсул А. Д. Феномен ноосферы: Глобальная эволюция и ноосферогенез / А. Д. Урсул. – М.: ЛЕНАНД, 2015. – 336 с.
13. Человек и его будущее: Новые технологии и возможности человека / [Аршинов В. И., Ленк Х., Моисеев Н. Н., Фролов И. Т. и др.]. – М.: ЛЕНАНД, 2012. – 496 с.

14. Adcock R. Principles and practice of systems engineering: presentation, Cranfield University, UK [Електронний ресурс] / R. Adcock. – Режим доступу: www.incose.org/Downloads/AA01.1.4_principles%20&%20practices%20of%20SE.pdf [18.06/14].

15. An identification of pragmatic principles: Final report [Електронний ресурс] / [International Council on Systems Engineering]. – Режим доступу: www.incose.org/ProductsPubs/pdf/techdata/PITC/PrinciplesPragmaticDefoe_1993-0123_PrinWG.pdf [18.06.14].

16. Honour E. C. Understanding the Value of Systems Engineering: proceedings of the Fourteenth Annual Symposium of the International Council on Systems Engineering, Toulouse, France [Електронний ресурс] / E. C. Honour. – Режим доступу: www.incose.org/secoue/0103/ValueSE-INC0SE04.pdf [18.06.14].

17. Larianovskiy I. S. The problem of values of post non-classical knowledge / I. S. Larianovskiy // European applied sciences (ORT Publishing, Stuttgart, Germany). – 2014. – №2. – P.132–134.

References

1. Avdulov A. N., Kulkin A. M. Paradigma sovremennogo nauchno-technicheskogo razvitiya / A. N. Avdulov, A. M. Kulkin. – M.: RAN INION, 2010. – 304 s.
2. Grunvald A. Tehnika i obschestvo: zapadnoevropeyskiy opyt issledovaniya sotsialnyih posledstviy nauchno-technicheskogo razvitiya / A. Grunvald. – M.: Logos, 2011. – 160 s.
3. Kotenko V. P. Istoriya i filosofiya tehnicheckoy realnosti / V. P. Kotenko. – M.: Akademicheskii proekt, 2009. – 623 s.
4. Larianovskiy I. S. Intehral'na kontseptsiya tsinnosti / I. S. Larianovskiy // Perspektivy. – 2013. – №3. – S.69–73.
5. Larianovskiy I. S. Postneklasychne znannya ta problema tsinnostey / I. S. Larianovskiy // Naukove piznannya: metodolohiya ta tekhnolohiya. – 2013. – Vyp.2. – S.102–106.
6. Larianovskiy I. S. Spetsyfika aksiolohichnoho analizu postneklasychno naukovu-tekhnichnoho znannya / I. S. Larianovskiy // Filosofs'ko-humanitarni chytannia. – Dnipropetrovsk, 2015. – [Vyp.2, 2015]. – S.246–250.
7. Mamchur E. A. Obrazy nauki v sovremennoy culture / E. A. Mamchur. – M.: «Kanon+» ROOI «Reabilitatsiya», 2008. – 400 s.
8. Markova L. A. Nauka na grani s nenaukoy / L. A. Markova. – M.: «Kanon+» ROOI «Reabilitatsiya», 2013. – 336 s.
9. Stasinopulos P. Proektirovanie sistem kak edinogo tselogo: Integralnyi podhod k proektirovaniyu dlya ustoychivogo razvitiya / P. Stasinopulos. – M.: Eksmo, 2012. – 288 s.
10. Tatarinov Yu. B. Problemy otsenki effektivnosti fundamentalnyih issledovaniy: logiko-metodologicheskie aspekty / Yu. B. Tatarinov. – M.: Nauka, 1986. – 230 s.
11. Thompson M. Filosofiya nauki / M. Thompson. – M.: FAIR-PRESS, 2003. – 304 s.
12. Ursul A. D. Fenomen noosfery: Globalnaya evolyutsiya i noosferogenez / A. D. Ursul. – M.: LENAND, 2015. – 336 s.
13. Chelovek i ego buduschee: Novyye tehnologii i vozmozhnosti cheloveka / [V. I. Arshinov, K. H. Lenk, N. N. Moiseev, I. T. Frolov i dr.]. – M.: LENAND, 2012. – 496 s.
14. Adcock R. Principles and practice of systems engineering: presentation, Cranfield University, UK [Elektronnyj resurs] / R. Adcock. – Rezhym dostupu: www.incose.org/Downloads/AA01.1.4_principles%20&%20practices%20of%20SE.pdf [18.06/14].
15. An identification of pragmatic principles: Final report [Elektronnyj resurs] / [International Council on Systems Engineering]. – Rezhym dostupu: www.incose.org/ProductsPubs/pdf/techdata/PITC/PrinciplesPragmaticDefoe_1993-0123_PrinWG.pdf [18.06.14].
16. Honour E. C. Understanding the Value of Systems Engineering: proceedings of the Fourteenth Annual Symposium of the International Council on Systems Engineering, Toulouse, France [Elektronnyj resurs] / E. C. Honour. – Rezhym dostupu: www.incose.org/secoue/0103/ValueSE-INC0SE04.pdf [18.06.14].
17. Larianovskiy I. S. The problem of values of post non-classical knowledge / I. S. Larianovskiy // European applied sciences. – Stuttgart: ORT Publishing, 2014. – №2. – P.132–134.

Larianovskiy I. S., senior lecturer, Department of philosophy, sociology and science of law, The Odessa National Academy of Food Technologies (Ukraine, Odessa), laryanovskiy@ukr.net

Axiological analysis of post non-classical of scientific and technologic knowledge on the basis of an integral concept of values

The problem of integrated axiological values assessment of post non-classical scientific and technical knowledge is considered in the article. The integrated concept of value, according to which the scientific and technical knowledge is an elaborated

material and perfect complex capable of functioning as a socio-cultural invariants and thereby to orient the technological and social development in the direction of anti-entropy line of universal evolution has been put forward. Comprehensive axiological analysis of scientific and technological knowledge on the basis of the integral value concept becomes of paramount importance today due to the rapidly unfolding convergent processes in science technologies, as well as due to the need for a harmonious coordination of the scientific and technological development values with anti-crisis principles of sustainable development.

Keywords: axiological analysis, engineering, integral concept, post non-classical methodology, scientific and technological knowledge, socio-cultural invariant, value.

Ларьяновский И. С., старший преподаватель кафедры социологии, философии и права, Одесская национальная академия пищевых технологий (Украина, Одесса), laryanovsky@ukr.net

Аксиологический анализ постнеклассического научно-технического знания на основе интегральной концепции ценностей

Рассмотрена проблема комплексной аксиологической оценки ценностей постнеклассического научно-технического знания. Предложена интегральная концепция ценности, в соответствии с которой ценность научно-технического знания есть сложноорганизованный материально-идеальный комплекс, способный функционировать в качестве социокультурного инварианта и, тем самым, ориентировать технологическое и социальное развитие в направлении антиэнтропийной магистрали универсальной эволюции. Комплексный аксиологический анализ научно-технического знания на основе интегральной концепции ценности приобретает сегодня первостепенное значение в связи со стремительно разворачивающимися конвергентными процессами в наукоемких технологиях, а также в силу необходимости гармоничного согласования ценностей научно-технического развития с антикризисными принципами устойчивого развития.

Ключевые слова: аксиологический анализ, инжиниринг, интегральная концепция, постнеклассическая методология, научно-техническое знание, социокультурный инвариант, ценность.

* * *

УДК 008:312.421

Легенький І. Ю.,
аспірант, Національна музична академія України ім. П. І. Чайковського (Україна, Київ), Y.Legenkiy1949@yandex.ua

ПОЕТИКА МУЗИЧНОГО НОНКОНФОРМІЗМУ В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ

Субкультури протесту на Заході дуже швидко локалізувалися в сфері комерційного мистецтва. Нічого подібного не відбулося в рамках СРСР. Нонконформізм залишався міфом, інтелігібельним, особистісним, орієнтованим на самостояння в світі окремої особистості, яка на свій страх і ризик здійснювала опір всьому на світі – зовнішньому тиску, внутрішнім спонукам. 60-ті роки або «хрущовська відлига» має назву «другого відродження», яке було своєрідною новою стадією відродження Відродження, розстріляного в 20–30-ті роки. Можна зазначити, що в саме ці часи формувалася надзвичайно потужний рух самосвідомості митця. Митці згуртувалися в групи, а також шукали своє «Я» в контексті метакультурних, трансцендентальних явищ і національної самосвідомості.

Ключові слова: культура, субкультури, нонконформізм, художній гурт, особистість митця.

Протестантська логіка відкладеного задоволення вже не задовольняє молодь Заходу. Виникає нова течія шукачів невідкладеного задоволення – це хіппі, панки, навіть весь неофольклорний рух, включаючи рок-музику і весь контекст рок-, панк-сценізму музики в широкому плані, яка характеризує молодіжну культуру, протестні культури. Все свідчить про те, що формується молодий ювенальний опір в культурі, яка начебто вже застаріла.

Нічого подібного, звичайно, не відбувається в рамках СРСР, і саме тут ми можемо констатувати, що нонконформізм формується в зовсім інших обставинах. Поняття «нонконформізм», «неофіційне мистецтво», «андеграунд» «шістдесятництво», «дисидентство» є суміжними, близькими за змістом, однак, з нюансами різних значень. Поняття «нонконформізм», на наш погляд,

більш універсальне, багатогранне і частіше вживається в мистецтві, культурології, соціології.

Проблема ролі поезики в творчому процесі композитора досліджувалася в роботах Б. Асаф'єва, О. Зінкевич, В. Лобанової, Ю. Холопова та ін. [1; 2; 4; 6], адже мало визначені соціокультурні аспекти формування поетичної функції в музиці.

Мета статті – визначити соціокультурні детермінанти формування поезики нонконформізму в музиці.

Коли ми говоримо про еволюцію творчості Л. Дичко, то легко помітити, що в 60-ті роки вона пише кантату – «Ленін», 1964 рік. Зараз сором'язливо уникають цього факту, а факт досить непростий. Л. Дичко, з одного боку, як майстер постмодерністської лінії в українській музичній культурі, а, з іншого боку, вона начебто перекроковує через стадію трансавангарду.

Вона начебто роздвоювалася, шукає себе в царині образотворчого мистецтва, засвоює мову живопису, архітектури і інших видів мистецтва. Її захоплення пов'язані з тим, що вона також захоплюється етнографічними пошуками. Ще в студентські роки Дичко у фольклорних експедиціях з Сільвестровим, Губою, Годзянським, Іщенком записують народні мелодії, а також звертаються до етнологічного обрію української народної культури. Перший етап музичного нонконформізму – фольклорно-інтонаційних розшуків. Твори Л. Дичко, особливо її кантата «Червона калина», «Золотослов» та ін., роботи Ю. Алжнева, Є. Станковича в тій чи іншій мірі несуть в собі занурення в протокультурні глибини. Опера «Цвіт папороті», де звичайно багато хорових партій, – саме і є таким пошуком праатьківського «золотого віку», за допомогою якого людина може бути широкою, вільною.

М. Кречко пише: «Я розпочав роботу над кантатою Л. Дичко «Червона калина». Прекрасна музика, але складна для хору, що зріс на класичних традиціях. Подолати сучасне композиторське письмо коштувало співакам неймовірних зусиль. Прем'єру кантати у супроводі невеликого оркестру прийшлося диригувати самому. Капела вороже настроєна до музики, але хоче виручити і себе, і мене. Адже слухачі влаштували стоячу овацію. Композиторку і сцену засипали квітами та кетягами червоної калини. Народ наш тямущий. Усі розуміли, що «Червона калина» – символ України. У залі творилось щось неймовірне. Я був змушений повторити хоча б останню частину кантати. От вам Леся Дичко, от вам і «Думка»... Співаки остовпіли, вони щодня доводили мені, що ця музика налякає усіх слухачів. То був такий успіх, що вже не без гордості чмокали язиками думчани. Я тихо святкував, зламано опір співаків, подолано труднощі нового, небувалого для нас музичного матеріалу. Тепер можна замовляти нові сучасні твори вибраним авторам. Братися за крупні полотна світової класики» [3, с. 7].

Втім другий авангард нонконформізму нібито «грається» у традицію. О. Соколов пише: «Зона пересічення понять традиція, новаторство може бути в ряді випадків визначена як «новаторство в грі з традицією». Прикладів тому теж немало. Залучення до нового контексту традиції як до хорошого забутого, або традиції іншокультурної, яка сприймається як яскраве новаторство, саме так можна оцінювати відоме звернення О. Мессіана в своєму творчості до принципів формування в середньовічній музиці або до традицій неєвропейських